

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กาบแก้ว สุคนธสวาร์พ. (2546). แมลงวัน. สีบคันเมื่อ 25 กันยายน 2551, จาก

www.med.cmu.ac.th/dept/parasite/public/Fly.htm

กิตติศักดิ์ สิงหา. (2552). การถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตน้ำส้มคั่วไม้และการใช้น้ำส้มคั่วไม้ในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว (รุ่นที่ 1). สีบคันเมื่อ 8 กรกฎาคม 2553, จาก

www.news.kku.ac.th/kkunews/content/view/3476/59/

ชนิชฐ์ ทวีการ. (2546). ถ่านไม้และน้ำส้มคั่วไม้. กรุงเทพฯ: เกษตรธรรมชาติ.

คมสัน หุตตะแพทย์. (2548). น้ำส้มคั่วไม้. กรุงเทพฯ: ออฟเข็ท ครีเอชั่น จำกัด.

คมสัน หุตตะแพทย์. (2550). พิชสมุนไพรไม้แมลง. กรุงเทพฯ: ออฟเข็ท ครีเอชั่น จำกัด.

จันทร์จิรา โพธิ์เสริฐ. (2544). การศึกษาประสิทธิภาพการยับยั้งการวางไข่ของสารสกัดจากเมล็ด世家ชา (Azadirachta excelsa Jack.) บนแมลงวันทอง (*Bactrocera papaya* sp.n.) ในพริกหวาน (*Capsicum annuum* L.). สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ชนาณน์ แพงไทร และจกรกฤษณ์ มหัชนิริวงศ์. (2550). การคัดเลือกและผลิตสารสกัดจากพืชในการควบคุมลูกน้ำมันใน การประชุมวิชาการด้านพลังงานสิ่งแวดล้อมและวัสดุ ครั้งที่ 1 (วันที่ 31 สิงหาคม 2550). กรุงเทพฯ: โรงเรียนเด嘲ทวินทาวเวอร์.

ชุลีพร วนิชกุลชัยพร, ชวัชชัย ศุภดิษฐ์, แตงอ่อน มั่นใจตน และบุญจง ขาวสิทธิวงศ์. (2551). การใช้น้ำสกัดชีวภาพหนอนตายหมายควบคุมลูกน้ำมันใน การสารการจัดการสิ่งแวดล้อม, 4(1), 107-121.

ทิวา บุตรพา. (2543). การศึกษาประสิทธิภาพของสารสกัดจากเมล็ด世家ชา (Azadirachta excels Jack.) เพื่อควบคุมหนอนไยผัก (*Plutella xylostella* L.). วิทยานิพนธ์ วท.ม, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สงขลา.

ทิวารัตน์ วุฒิศรัย และพงศ์พันธ์ ตั้งกิตติวัฒน์. (2546). สมุนไพรป้องกันแมลงวัน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.

ชวัลรัตน์ แดงหาญ, อภิรัตน์ โสกำปึง, ดอกรัก ฤทธิ์จีน และม้วน พยัคศรี. (2549). การประเมินผล การควบคุมลูกน้ำมันโดยใช้สารสกัดชีวภาพที่ความเข้มข้นต่างกัน. วารสารควบคุมโรค, 32(2), 138-148.

- บุญเรือง พรมดอนกอย. (2547). หนทางปราบยุงตัวคูดเลือดที่สังคมรังเกียจ. สืบค้นเมื่อ 14 ตุลาคม 2552, จาก www.Kaset.udonet.com
- ปทุมมาลย์ ศิลาพร. (2551). สรุปรายงานการเฝ้าระวังโรคไข้สมองอักเสบปี 2551. สืบค้นเมื่อ 5 พฤษภาคม 2553, จาก www.epid.moph.go.th/weekly/WESR47/Group2
- ประภาส ใจลูกพันธ์รัตน์. (2553). การเพาะเลี้ยงลูกน้ำยุงรำคาญ. สืบค้นเมื่อ 14 ธันวาคม 2553, จาก <http://home.kku.ac.th/pracha/Mosquito.htm>
- ปานพิพิญ ผลความดี. (2549). ประสิทธิภาพของ *Bacillus sphaericus* ร่วมกับ *Bacillus thuringiensis israelensis* ในการควบคุมลูกน้ำยุงรำคาญ (*Culex quinquefasciatus* Say). วิทยานิพนธ์ วท.ม, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สงขลา.
- พรรณี อำนวยสิทธิ์, ประมาณ ทองมา และณัฐพล ถาวร. (2541). การศึกษาประสิทธิภาพของ สมุนไพรกรวย ในการควบคุมหนอนแมลงวันฟาร์มสุกร. ใน การประชุมวิชาการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ครั้งที่ 36 (วันที่ 3-5 กุมภาพันธ์ 2541). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พวงษ์มพุ ลุนจักษ์. (2549). ผลการใช้สารน้ำส้มควันไม้ต่อการควบคุมไข่ ตัวอ่อน และตักแต้ ของแมลงวันบ้าน. 硕论: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เพ็ญนา ชมowitz, ชำนาญ อภิวัฒนศร, นฤมล โภคลมิตร, ยุวดี ตรงตอกิจ, ขวัญชนก ชูจิตต์, พรหมพรรณ นฤกษ์ และคณะ. (2549). ฤทธิ์ของสารสกัดจากสมุนไพรที่มีต่อลูกน้ำยุงลาย และยุงรำคาญ. ใน การประชุมทางวิชาการมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 44 (วันที่ 30 มกราคม-7 กุมภาพันธ์ 2549). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- มนตรี ตราชารี. (2550). สมุนไพรเพื่อการเกษตร. กรุงเทพฯ: นีอ่อน บุ๊ค มีเดีย.
- มยุรา สุนย์วีระ. (2543). ประสิทธิภาพของสารสกัดจากพืชสมุนไพรบางชนิดในการป้องกันกำจัด หนอนไยผัก *Plutella xylostella* (L.). วารสารเกษตรพระจอมเกล้า, 18(1), 45-50.
- มยุรา สุนย์วีระ. (2544). ประสิทธิภาพของสารสกัดจากพืชสมุนไพรบางชนิดในการป้องกันกำจัด แมลงวัน (*Musca domestica* L.). ใน การประชุมทางวิชาการมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 39 (วันที่ 5-7 กุมภาพันธ์ 2544). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- มัณฑนา มิลิน์ และอรามณ์ แสงวนิชย์. (2547). ประสิทธิภาพของสารสกัดหยาบของสะเดาไทยใน การป้องกันกำจัดเพลี้ยไฟฝ้ายในกล้วยไม้. วารสารเทคโนโลยีชาวบ้าน, 16(327), 44-45.
- นานิต นาคสุวรรณ. (2543). ประสิทธิภาพของสารสกัดสะเดาและน้ำมันสะเดาต่อลูกน้ำยุงลายและ ยุงรำคาญ. วารสารกีฏและสัตววิทยา, 22(6), 138-150.

- ยุวรัตน์ ประมีศนาภรณ์. 2551. การศึกษาประสิทธิภาพของสารสกัดจากพืชในการควบคุมหนอนแมลงวันบ้าน. วิทยานิพนธ์ วท.ม, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, กรุงเทพฯ.
- รีวิว公然 เดื่อเมียนมณี. (2546). การใช้น้ำมันหอมระ夷จากพืชบางชนิดในการควบคุมโรคแมลงในสหกรณ์ของมะม่วงระยะหลังการเก็บเกี่ยว. ใน การประชุมวิชาการอารักษพืชแห่งชาติ ครั้งที่ 6 (วันที่ 24-27 พฤศจิกายน 2546). ขอนแก่น: โรงเรียนโชพิteleราชการอุดมศึกษา.
- วิชารักษ์ ยังกาสี. (2545). ประสิทธิภาพของสารสกัดสะเดาต่อการวางไข่ การสืบพันธุ์ และการรอดชีวิตของหนอนไข้ผัด. วิทยานิพนธ์ วท.ม, มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- วันดี กฤษณพันธ์, เอมอร ไสมะพันธุ์ และเสาวนี สุริยาภานานท์. (2541). สมุนไพรในสวนครัว. กรุงเทพฯ: เมดิคัล มีเดีย.
- วราสนา สอนเพ็ง และวิรช วงศ์หรรษ์บูรพาช์. (2547). ประสิทธิภาพ temephos 1% w/w SG และ 2% w/w SG ต่อลูกน้ำยุงลาย *Aedes aegypti* L. วารสารมาลาเรีย, 37(6), 298-303.
- วิชัย คงงานสุข, ประคง พันธุ์อุไร, อุษาวดี ถาวรະ และสมภพ โคตรวงษ์. (2541). การพัฒนาการผลิตจุลินทรีย์สายพันธุ์ท้องถิ่น *Bacillus sphaericus* H.5 เพื่อใช้กำจัดลูกน้ำยุงรำคำญ. วารสารวิชาการสาธารณสุข, 3(1), 115-126.
- วิภาวดี ชำนาญ. (2548). การศึกษาประสิทธิภาพสารสกัดจากเมล็ดสะเดาซัง (*Azadirachta excels* Jack.) เพื่อลดไข้ยุงรำคำญ (*Culex quinquefasciatus* Say.). วิทยานิพนธ์ วท.ม, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สงขลา.
- สมบูรณ์ แสงมนีเดช, ขวัญเกศ กนิษฐานันท์, วัฒนวิทย์ นาคต้อย, วราวน สงกุลตาล, ศักดา กาบคำ, สมจิตรา บุษดี และสายัญ อันภูวงศ์. (2547). การใช้สารสกัดจากกระทงหางไหลแห้งในการควบคุมลูกน้ำยุง. วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น, 9(1), 10-15.
- สมบูรณ์ แสงมนีเดช, ขวัญเกศ กนิษฐานันท์, พิทยา ภาภิรมย์ และธนาี เทศศิริ. (2548). การใช้พืชสมุนไพร (หางไหล) ควบคุมประชากรหนอนแมลงวันและการปะยุกต์ใช้รักษาภาวะไม่เอียงซึสที่ผิวนังในสตอร์. วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น, 10(1), 22-30.
- สมศักดิ์ ศิริพลดังมั่น. (2547). ประสิทธิภาพสารสกัดสะเดา น้ำมันปีโตเลียม และสารฟ้าแมลงใน การป้องกันกำจัดเพลี้ยไฟฟริก. ใน การประชุมวิชาการอารักษพืชแห่งชาติครั้งที่ 8 (วันที่ 19-22 พฤศจิกายน 2550). พิษณุโลก: โรงเรียนอัมรินทร์ลากูน.
- สุจิรัต ศรีดังนันท์. (2548). คุณสมบัติการขับไล่แมลงของสารสกัดจากสะเดาซัง(*Azadirachta excels* Jack.) ต่อแมลงวันแตง (*Bactrocera cucurbitae* Coq.) และแมลงวันบ้าน (*Musca domestica* L.). วิทยานิพนธ์ วท.ม, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สงขลา.

สุชาติ ผาติพงศ์, ชูสักดี ประสิทธิสุข, มาลินี ประสิทธิสุข, อุดม กิตเจลา และสังเคราะห์ งามปฐม.

(2539). การศึกษาประสิทธิภาพเคมีฆ่าแมลงและยา-ไชยาโลรินและพิริมิฟอส-เมทธิลในการควบคุมยุงพاهะมาลาเรียในประเทศไทย. *วารสารโรคติดต่อ*, 22(3), 236-246.

สุชาติ อุ่นภัมปี, สมศักดิ์ พันธุ์วนนา, วนิดา นาครวชระ, เนาวรัตน์ ศุขะพันธุ์, ปั๊มากรณ์ กิตยารักษ์ และชูสักดี ประสิทธิสุข. (2526). *กิจวิทยาทางการแพทย์*. กรุงเทพฯ: กองมาลาเรีย กรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข.

สุกัธร สุจิต. (2523). โรคจากยุงในฤดูฝน. *วารสารสุขภาพ*, 3(9), 9-19.

สุกรรณ์ พิธิเงิน. (2526). อาการโกรปลดวิทยาสาขาวัสดุแพทย์ศาสตร์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อนุพงศ์ สุจริยาณุล และวิรช วงศ์นิรัญรักษ์. (2546). การศึกษาฤทธิ์ของสารทึบไฟฟ้าสถิตอ่อนล้ากันน้ำยุงลาย *Aedes aegypti* Linnaeus (1762) ใน 14 จังหวัดภาคใต้. *วารสารควบคุมโรค*, 29(2), 155-119.

อนุวัฒน์ จันทร์สุวรรณ. (2544). ประสิทธิภาพของแมลงตัวห้าในแหล่งเพาะพันธุ์ยุงพاهะนำไปใช้มาลาเรีย. *วารสารกีฏและสัตววิทยา*, 23(3), 199-200.

อภิวัฒน์ ธรรมสิน. (2548). ชีววิทยา นิเวศวิทยา และการควบคุมยุงในประเทศไทย. นนทบุรี: ดีไซร์ จำกัด.

อมเรศ ภูมิรัตน์, ธรรมรัชัย มงคลวัย, สมชาย เทือวัชรินทร์ และจันทร์เพ็ญ วิวัฒน์. (2547). การผลิต *Bacillus thuringiensis* เพื่อใช้ควบคุมแมลงศัตรูพืช. สืบค้นเมื่อ 7 ธันวาคม 2552, จาก www.knowledge.biotec.or.th/center.asp?

อรัญ งามผ่องใส, สุนทร พิพิธแสงจันทร์ และวิภาวดี ชำนาญ. (2546). การใช้สารฆ่าแมลงและสารสกัดจากพืชบางชนิดควบคุมแมลงศัตรูถั่วฝักยาว. *วารสารสหกิจวิทยาครimin*, 25(3), 308-316.

อัญชลี สงวนพงษ์. (2543). เทคโนโลยีการผลิตสารสกัดจากสะเดา. กรุงเทพฯ: ปาปีรุส พับลิเคชั่น.

อาทิตย์ บัวระกา. (2545). ความเป็นพิษของสารสกัดจากหนอนตายหยาก และ *Bacillus thuringiensis* var. *israelensis* ต่อหนอนแมลงวันบ้าน. *วิทยานิพนธ์* วท.ม., มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.

อุดมพร แพ่งนคร. (2539). การทดสอบความเป็นพิษของสารสกัดจากหนอนแมลงวันบ้านที่มีต่อหนอนในผัก. *วารสารเกษตร*, 12(2), 140-145.

อุดมพร แพ่นคร, วิจิตร อุ่ดอ้าย และสมบัติ ชื่นสูกlin. (2550). การศึกษาผลของน้ำส้มควันไม้ต่อการควบคุมแมลงศัตรูและการเจริญเติบโตของผักคะน้า. ใน การประชุมวิชาการอาชักษ์แห่งชาติ ครั้งที่ 8 (วันที่ 19-22 พฤษภาคม 2550). พิษณุโลก: โรงเรียนอัมรินทร์ลากูน.

Bulla, L.A., Jr., Rhode, R.A. and Julian, G.St. (1975). Bacteria as insect pathogens.

Ann.Rev. Microbiol., 29, 163-190.

Charles, J., Delecluse, A. and Neilson - Leroux, C. (2004). *Bacillus sphaericus* toxins: Molecular biology and mode of action. *Annu. Rev. Entomol.*, 41, 451-472.

Chong, N. L., Kamaldin, J. and Jaal, Z.. (1999). House Flies. In Urban Pest Control: Malaysian Prospectives (eds. Lee, C. Y., H. H. Yap, N. L. Chong and Z. Jaal) Penang: Vector Control Research Unit. Malaysia: University of Sains Malaysia.

Dorn, A. and Trumm, P. (1993). Effect of azadirachtin on neural regulation of midgut persistalsis in *Locusta migratoria*. World Neem Conf. India: Bangalore.

Fletcher, M., Teklehaimant., A. and Yemane, G. (1992). Control of mosquito larvae in the port city of Assab by an indigenous larvivorous fish *Aphanius Dispar*. *Acta Tropica*, 52, 155-166.

Gunasekaran, K., Boopathi Doss, P.S. and Vaidyanathan, K. (2004). Labortory and field evaluation of Teknar HP-D, a biolarvicial formulation of *Bacillus thuringiensis* sp. *israelensis*, against mosquito vectors. *Acta Tropica*, 92, 109-118.

Jantan, L., and Z.M. Zaki. (1998). Development of environment-friendly insect repellents from the leaf oils of selected Malaysian plants. *J. Nature Biotechnology*, 23, 432-433.

Kettele, D.S. (1990). **Medical and veterinary entomology**. Wallingford: CAB International.

Martha W. KIARIE-MAKARA, Hae-Sooon YOON and Dong-Kyu LEE. (2010). Repell efficacy of wood vinegar against *Culex pipiens pallens* and *Aedes togoi* (Diptera:Culicidae) under laboratory and semi-field conditions. *J. Entomology*, 40(2), 97-103.

- Murugan, K., Murugan, P. and Noortheen, A. (2007). Larvicidal and repellent potential of *Albizzia amara* Boivin. and *Ocimum basilicum* Linn. against dengue vector, *Aedes aegypti* (Insecta:Diptera:Culicidae). **Bioresource Technology**, 98, 198-201.
- Nicol, C.M.Y. and Schmutterer, H. (1991). Kontaktwirkungen des Samenoels des Niem baumes *Azadirachta indica* (A. Juss) bei gregaeren Larven der Wustenheuschrecke *Schistocerca gregaria* (Forsk). **J. Appl. Entomol.**, 111, 197-205.
- Park, H.W., Bideshi, D.K., Wirth, M.C., Johnson, J.J., Walton, W.E. and Federici, B.A. (2005). Recombinant larvicidal bacteria with markedly improved efficacy against *Culex* vectors of West Nile virus. **Am. J. Trop. Med. Hyg.**, 72, 732-738.
- Poopathi, S., Kumar, K.A., Arunachlam, N., Tyagi, B.K. and Sekar, V. (2003). Control of *Culex quinquefasciatus* (Diptera:Culicidae) by *Bacillus sphaericus* and *B. thuringiensis* subsp. *Israelensis*, produced on a new potato extract culture medium. **Bioscience**, 13, 743-748.
- Pramila, S.Thakkar and S.Rangarajan. (1994). Global Neem update. **Quarterly Newsletter of the Neem Foundation**, 1(3), 12.
- Rattanarikul, R. (1994). Illustrated keys to the medically important mosquitos of Thailand. **Southeast Asian J. of Trop. Med And Public Health**, 25, 35-50.
- Siddiqui,B.S., Afshan, F., Faizi, S., Naqui, S.N., and Tariq, R.M.. (2002). Two New Triterpenoid from *Azadirachta indica* and Their Insecticidal Activity. **J. Nat.**, 65, 1216-1218.
- Sukontason, K.L., Boonchu, N., Sukomtason, K. and Choochote, W. (2004). Effect of eucalyptol on house fly (Diptera:Muscidae) and blow fly (Diptera:Calliphoridae) **Natural Product Resouce**, 62, 78-81.
- Tawatsin, A., Wratten, S.D., Scott, R., Thavara, V. and Techamrongsin, Y. (2001). Repellency of volatile oils from plant against three mosquito vectors. **J. of Vector Ecology**, 26(1), 76-82.

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล

สุวิมล กัลยา

วัน เดือน ปี เกิด

5 พฤษภาคม 2528

ที่อยู่ปัจจุบัน

209 ถนนแดงทองดีได้ อำเภอตระพานหิน จังหวัดพิจิตร 66110

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2550

วท.บ. (เกษตรศาสตร์) มหาวิทยาลัยนเรศวร

ผลงานตีพิมพ์

สุวิมล กัลยา, อุดมพร แพ่งนคร และ ชุมพณ กันทะ. (2553). การศึกษาผลของน้ำส้มไม้ต่อการควบคุมแมลงวันบ้าน (*Musca domestica L.*). ใน การประชุมวิชาการงานเกษตรนเรศวร ครั้งที่ 8 (วันที่ 30-31 กรกฎาคม 2553). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

Suwimon Kanlaya, Udomporn Pangnakorn and Chumpon Kuntha. (2011).

Efficiency of Wood Vinegar and Extracts from Some Medicinal Plants on Insect Control. J. Advances in Environmental Biology, 5(2), 477-482.

